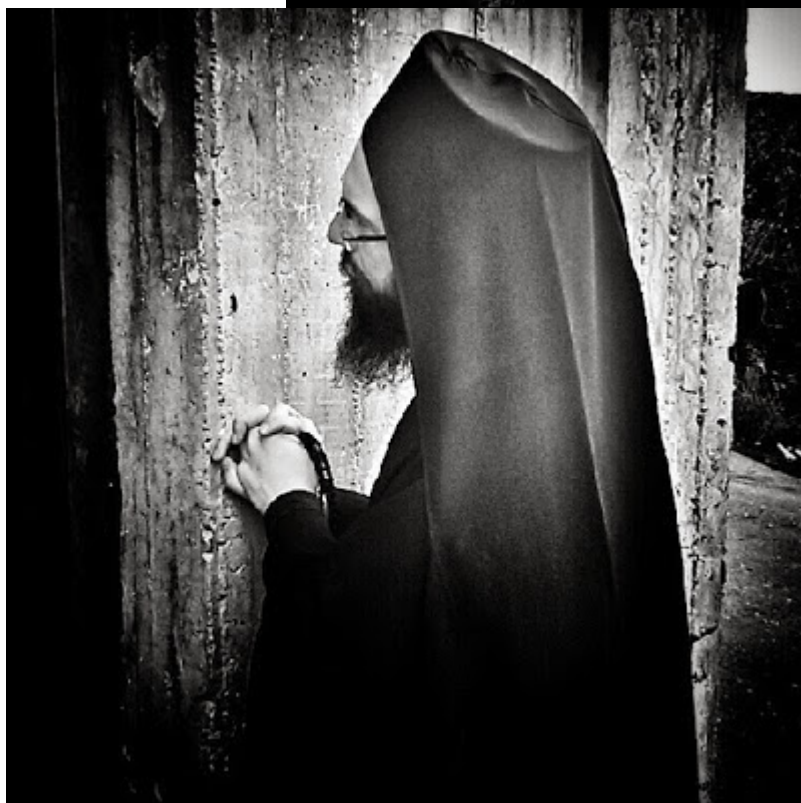
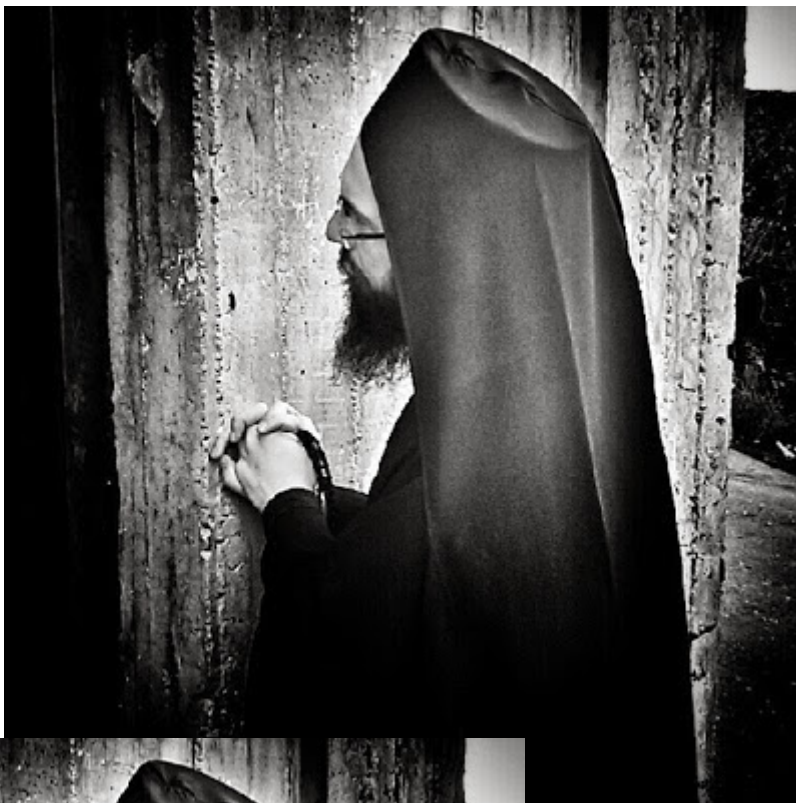

20 Αυγούστου 2015

Χωρίς ταπείνωση και υπακοή μάταια κοπιάζουμε!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Μπορεί κανείς ίσως εύκολα να

κάνει πεντακόσιες μετάνοιες ακολουθώντας το θέλημά του, τη γνώμη του, την

κρίση του, έχοντας εμπιστοσύνη στον εαυτό του.

Το να κάνει όμως εκατό με υπακοή είναι πιο δύσκολο, επειδή στην περίπτωση αυτή είναι ο πονηρός που εμποδίζει και πολεμά, ενώ στην πρώτη περίπτωση ενδυναμώνει και ενισχύει.

Η διαφορά μεταξύ Ορθοδόξου ασκήσεως από τη μία πλευρά και δαιμονικής «ασκήσεως» από την άλλη, φαίνεται στη διήγηση του «Γεροντικού» τη σχετική με τον αββά Μακάριο τον Αιγύπτιο.

« Ενώ ο αββάς Μακάριος πήγαινε κάποτε από το έλος στο κελλί του, φορτωμένος φοινικοβλαστούς, τον συνάντησε ο διάβολος στον δρόμο, με δρεπάνι. Και καθώς θέλησε να τον χτυπήσει, δεν μπόρεσε. Και του λέγει:

” Πολλή αντίσταση βρίσκω σε σένα, Μακάριε, μη μπορώντας να σου κάμω κακό. Και όμως, ό,τι κάνεις το κάνω και εγώ. Συ νηστεύεις; Και εγώ δεν τρώγω καθόλου. Αγρυπνείς; Και εγώ δεν κοιμάμαι καθόλου. Ένα μονάχα έχεις και με νικάς ”.

Τον ρωτά ο αββάς Μακάριος ” Ποιο είναι αυτό; ”

Και εκείνος αποκρίνεται• ” Η ταπείνωσή σου. Αυτή με εξουδετερώνει ” ».

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr